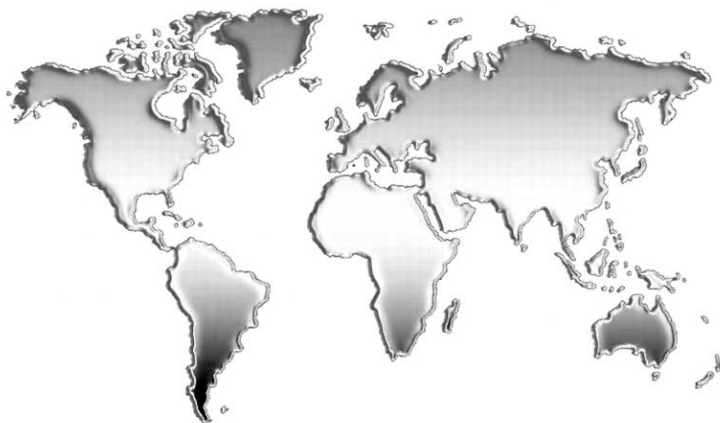

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Treće tromjesečje 2023.
TRANSEUROPSKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Petra Gojević

Korektura

Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2023.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja prikazat ćemo Transeuropsku diviziju, koja nadgleda rad Adventističke crkve u 22 zemlje: Albaniji, Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, Cipru, Danskoj, Estoniji, Finskoj, Grčkoj, Mađarskoj, Islandu, Irskoj, Latviji, Litvi, Makedoniji, Crnoj Gori, Nizozemskoj, Norveškoj, Poljskoj, Srbiji, Sloveniji, Švedskoj i Ujedinjenom Kraljevstvu.

To područje dom je 207 milijuna ljudi, uključujući 88.273 adventista. To je omjer jednog adventista na svakih 2.346 ljudi.

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u ostvarenju misijskih projekata u Latviji i Crnoj Gori. U Latviji će prikupljena sredstva pomoći proširiti adventistički utjecaj prema djeci i obiteljima izgradnjom središta utjecaja u glavnom gradu, Rigi. U njemu će se održavati sastanci izviđača, tečajevi stranih jezika, dječji vrtić i kampiranja tijekom ljetnih praznika. Obitelji će imati priliku sudjelovati u klubu zdravlja i baviti se sportom, a zajednica će imati pristup uslugama kao što su masaža, briga o zubnoj higijeni, frizerski salon i praonica rublja.

U Crnoj Gori će novčana sredstva pomoći u izgradnji kampa za mlade u tamošnjem mjestu za odmor, Zeleniki. Kamp će biti smješten na mjestu gdje se sada nalazi trošna devedesetogodišnja zgrada koju su do sada koristili izviđači. Služit će kao središte za obrazovanje, duhovni razvoj i misiju za djecu.

Želite li oživiti vašu subotnju školu, nudimo slike i druge sadržaje koji idu uz svako iskustvo. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedinih država posjetite internetske stranice za besplatno preuzimanje slika, kao što su pixabay.com

ili unsplash.com. Slike možete pokazati slušateljima dok čitate iskustvo, ili ih možete otisnuti kako biste ukrasili prostoriju subotnje škole ili crkvenu oglasnu ploču. Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Transeuropske divizije na bit.ly/TED-2023. Pratite nas na facebook.com/mission-quarterlies.

Također možete preuzeti PDF verziju *Vijesti iz svijeta* na engleskom jeziku na bit.ly/adultmission i videozapise Mission Spotlight na bit.ly/missionspotlight.

Ako ste pronašli posebno učinkovite načine za dijeljenje misijskih iskustava, javite mi na mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete ljude da misle na misiju!

*****

Dar trinaeste subote ovoga tromjesečja iskoristit će se za pomoć projektima u Transeuropskoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja u Rigi, Latvija.
- ◆ Kamp za mlade u Zeleniki, Crna Gora.

*****

1. srpnja

Živo čudo

Crna Gora

Majka je redovito odlazila na liječničke preglede tijekom prvih šest mjeseci trudnoće, u Crnoj Gori. Liječnik nije primijetio ništa neobično.

Ali ono što majka i liječnik nisu znali je da je mali Voja razvio prirodno oštećenje dvadeset i sedam dana nakon začeća. Njegova kralježnica se nije pravilno razvijala u donjem dijelu leđa. Imao je “rupu” na leđima. Dio njegove leđne moždine virio je iz te “rupe” i živci su bili okruženi balonom. Voja je imao *spinu bifidu*.

Majčin trbuh je narastao, i ona je otišla k drugoj liječnici po pomoć. Taj liječnica joj je rekla da plod ima na leđima balon veličine petnaest centimetara.

Majka je završila u bolnici. Liječnica joj je otvoreno rekla da izgledi za plod nisu dobri. Rekla je da bi dijete moglo umrijeti ili imati teške posljedice, te su joj preporučili da ode na inducirani porod kako bi što prije prekinula trudnoću.

Sutradan, u petak, liječnica je načinila ultrazvuk i ustanovila da Voja ne može micati noge. Zaključila je da će Vojine noge biti beskorisne.

Sljedećeg dana bila je subota, dan odmora, ali ne i za majku. Plakala je cijeli dan. Te je noći bila iscrpljena i zaspala je prvi put u tri dana.

U nedjelju se majka probudila i pitala se je li sve to bio samo ružan san. Zatim se sjetila svega i ponovno počela plakati. Kroz suze je razgovarala s Bogom.

“Bože, Ti si svemoguć i velik Bog,” rekla je. “Ti možeš sve. Ti si dao život mojem Voji. Ti si svjedok svemu što se događa. Ako odlučiš da ga uzmeš, neće mi biti lako, ali ću

to prihvatiti. Ako je Tvoja volja, pomirit ću se s tim. Ali ako ga ostaviš kod mene, molim Te neka bude zdrav. Prihvatit ću što god odlučiš. Samo budi uz nas i ne daj da se išta dogodi bez Tvojeg dopuštenja. Molim Te to u Isusovo ime. Amen.”

Nakon molitve mir je ispunio majčino srce. Bila je nemoćna, a jedina joj je nada bio Bog. Vjerovala je da će Bog učiniti što je najbolje. Ali čekanje je bilo najteži dio.

Bog je već tu nedjelju poslijepodne poslao olakšanje. Liječnik je primijetio da je Vojin mjehur bio pun. To je bio pokazatelj da nešto radi kako treba. Djeca s oštećenim ledima obično imaju prazne mjehure.

Nakon deset dana u bolnici, majka je bila otpuštena. Bilo je to kao da je liječnik rekao: “Pustite je. Neka bude Božja volja.”

Ubrzo nakon toga majka se vratila u bolnicu. Liječnik je htio vidjeti pomiču li se Vojine noge. Majka i otac su se pomolili prije nego što su ušli, a molili su se i dok su čekali rezultate pregleda.

Dok je liječnik radio ultrazvuk, Vojine noge su bile mirne. Prošlo je pet minuta. Deset minuta. Petnaest minuta. Njegove noge su i dalje bile na mjestu, a majka i otac su se nastavili moliti.

“Bože, molim Te, pokaži nam još jednom svoju moć,” molila se majka. “Utješi nas. Molim Te, neka dijete pomakne svoje noge.”

Nakon dvadeset minuta dijete je počelo pomicati i lijevu i desnu nogu. Majka i otac su bili presretni! Vratili su se kući da dočekaju 20. ožujka kad se dijete trebalo roditi.

Liječnik ih je upozorio da bi dijete moglo biti mrtvorodeno. Ali majka je u svojem srcu znala da je Bog odlučio da će Voja živjeti. U mjesecu koji je prethodio rođenju, ona se svakodnevno molila.

Netom prije poroda opet se pomolila: “Dragi Bože, za nekoliko minuta saznat ćemo jesi li odlučio da Voja živi ili ne.

Još jednom Te molim za njegov život. Ali neka ne bude po mojoj volji, nego onako kako si Ti odlučio. Hvala Ti u Isusovo ime. Amen.”

Porod je završio brzo. Bog je majci dao snagu. Ona se radosno nasmiješila kad je čula Voju kako je zaplakao.

Život nije bio jednostavan za ovog dječaka. Proveo je velik dio djetinjstva radeći s fizioterapeutima i liječnicima. Ali svi su rekli da je on živo čudo. Mali dječak za kojega su mislili da nema izgleda za život, danas je visok i snažan tinejdžer koji voli trčati i skakati.

“Bog je učinio čudo za našeg Voju,” kaže majka, čije je ime Milanka. “Voja vozi bicikl i igra nogomet bez ikakvih problema. Hvala Bogu za sve što je učinio za mene i moju obitelj!”

Danas je Voja učenik Srednje adventističke škole u Novom Sadu u Srbiji, koja je otvorena uz pomoć darova koji su skupljeni u trećem tromjesečju 1997. godine. Darovi trinaeste subote koje su ljudi priložili prije više od dvadeset i pet godina pomažu Voji da dobije adventističko obrazovanje danas.

Vojina obitelj je zahvalna za darove ovog tromjesečja. Oni će pomoći kako bi se izgradio novi izviđački kamp u njihovoj domovini Crnoj Gori, gdje će Vojina mlađa sestra i druga djeca moći učiti o Bogu koji uslišava molitve. Hvala vam za vaše izobilne darove trinaeste subote!

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pročitajte više o Voji u *Vijestima za djecu (Children’s Mission)*.
- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Adventistička poruka je prvi puta propovijedana na Balkanskom poluotoku 1880. godine, kad je Andreas Seefried doputovao u Skoplje u Makedoniju kao predstavnik Britanskog i stranog Biblijskog društva (*British and Foreign Bible Society*).
- ◆ Petar Todor je bio prvi adventistički pastor rođen u Jugoslaviji. On i njegova supruga su 1900. godine bili kršteni u Aradu u Rumunjskoj. Tri godine kasnije, na konferenciji u Cluju u Rumunjskoj on je izabran da radi kao biblijski učitelj, te je iduće godine poslan da radi kao pastor u Srbiji.

*****

8. srpnja Spašen od psa Crna Gora

Otac je bijesno gledao 21-godišnjeg adventista koji je došao u njegov stan u Podgorici u Crnoj Gori kako bi održao biblijsko proučavanje.

Njegov 16-godišnji sin nije bio kod kuće kako bi preuzeo gradivo s biblijskom porukom.

“Ovo je moj jedini sin.” rekao je otac Sekuleu. “Nemam nikoga osim njega. Želim znati nešto više o tebi. Jesi ti član neke sekte?”

Sekule je želio reći čovjeku da on nije član neke sekte, nego da je adventist. Ali bilo ga je strah.

“Mi nismo sekta.” rekao je. “Mi smo kršćani koji vjerujemo u Isusa Krista i Svetog Duha, i samo želimo pomoći vašem sinu da bolje razumije osnove Biblije. Vaš sin neće naučiti ništa krivo.”

“Ne želim da on bude član sekte.” rekao je otac.

Zatim je izrekao prijetnju zbog koje se Sekule zaledio.

“Ako itko odvede mojeg sina u krivom smjeru, spreman sam ga ubiti i tako zaštititi svoju obitelj.” rekao je.

Bilo je to 1990.-ih, i sloboda je bila u zraku nakon što se Jugoslavija razdvojila u nekoliko manjih država, uključujući i Crnu Goru. Sekule i drugi adventisti koristili su tu slobodu kako bi dijelili biblijske pouke u glavnom gradu.

Nakon neugodnog susreta, Sekule se tjedan dana borio s Bogom. Bilo ga je strah što bi se moglo dogoditi kad se vrati u taj stan. Njegov strah je svakim danom bio sve veći. Šestoga dana on je kleknuo pred Bogom i rekao: “Ja sam jako uplašen. Ne znam što će se dogoditi. Jedino rješenje je da se ne vratim u taj stan, ali to zapravo nije rješenje, jer sam obećao

sinu da ću doći. Trebam nešto posebno od Tebe. Molim Te, pomози mi.”

Sljedećeg dana ponovio je istu molitvu, uzeo biblijske pouke i krenuo u dijeljenje. Dok je hodao prema prvom stanu, prošao je kroz park koji je bio dom nekolicini uličnih pasa. Najveći pas se maknuo od čopora i počeo slijediti Sekulea.

“Bježi!” viknuo je Sekule psu, “Odlazi!”

Pas se maknuo nekoliko koraka, ali ga je nastavio pratiti.

Pas ga je čekao ispred prve zgrade koju je posjetio. Pratio ga je i do sljedeće. Kad je došao do zgrade opasnog oca, pas ga je slijedio po stubama. To je bilo prvi puta da ga je pas slijedio do stana. Sekule je shvatio da ga Bog pokušava ohrabriti.

“Uz ovakvog psa, zašto se bojiš?” kao da mu je Bog govorio. “Poslat ću svojeg anđela da te štiti ako to budeš trebao. Ovaj pas je vidljiv dokaz moje prisutnosti.”

Sekule se osjećao ohrabreno.

Kad su Sekule i pas stigli do vrata stana, Sekule je ponovno rekao: “Bježi!, Makni se!”

Pas se odmaknuo tri stube niže i gledao ga.

Sekule je pozvonio.

Otac je otvorio vrata. Kad je vidio Sekulea, jako se razljutio. Vikao je: “Ah, ti si...” Onda je zapazio psa i ustuknuo. Uzdahnuo je i mirnijim glasom rekao: “Moj sin je odlučio da više neće proučavati pouke iz Biblije.”

Kad je Sekule napustio zgradu, pas je otišao u drugom smjeru. Sekule više nikada nije vidio tog psa.

Prošlo je desetak godina, a sin tog čovjeka postao je poznati crnogorski pjevač. Jednom je u intervjuu za medije pričao o svojoj vjeri. Rekao je: “Ja sam vjernik, ali postoje neke pojedinosti koje razumijem različito od naše tradicionalne religije.”

Kad je Sekule to čuo, njegovo srce se napunilo radošću. On je znao da je Bog iskoristio njihova proučavanja Biblije

na svoju slavu. Sekule ne zna što se kasnije dogodilo sa si-
nom. On više ne pjeva i ne živi u Crnoj Gori. Ali Sekule zna
jedno: Bog štiti one koji šire Radosnu vijest.

Darovi ovog tromjesečja pomoći će kako bi se izgradio novi
izviđački kamp u Sekuleovoj domovini, Crnoj Gori, gdje će
djeca moći učiti o Bogu. Hvala vam za vaše darove trinaeste
subote.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Jedno od najstarijih drveta u Europi nalazi se u Baru, na obali Jadranskog mora, i staro je više od dvije tisuće godina. Opseg tog starog maslinovog drveta je oko deset metara.
- ◆ Skadarsko jezero najveće je jezero na Balkanu, i jedno od najvećih ptičjih rezervata u Europi. Na tom jezeru živi više od 270 različitih vrsta ptica i ono je važna postaja za mnoge ptice selice. Posjetitelji mogu vidjeti dalmatinske pelikane, kormorane, rode, čaplje, ibise i sokole.

*****

15. srpnja Online misionar Srbija

Dok je Nemanja listao Instagram, primijetio je da nema baš puno adventističkih stranica na srpskom jeziku.

Razmišljao je: “Zašto naša crkva nije baš aktivna na Instagramu?”

Zatim se zapitao: “Zašto netko ne učini nešto po tom pitanju?”

Sljedeće pitanje koje mu je palo na pamet bilo je: “Pa zašto ja ne poduzmem nešto vezano uz to?”

I tako je Nemanja započeo misioniranje preko interneta, i danas ima više od 5.000 pratitelja na Instagramu diljem svijeta, i na još dvije platforme. Uz to što dijeli poruke o adventističkim vjerovanjima na društvenim mrežama, Nemanja nadgleda deset malih skupina za proučavanje Biblije na Instagramu, od kojih svaka ima dvadeset do trideset članova. Čak je desetero mladih ljudi kršteno u zadnje dvije godine, a nekoliko ih studira na Teološkom fakultetu u Beogradu, glavnom gradu Srbije.

Kako je to biti online misionar?

“To zna biti zastrašujuće”, kaže 25-godišnji Nemanja.

Jedan mladić mi je napisao da se osjeća kao da mu zao duh želi oduzeti život. Zao duh, koji se predstavljao kao božanstvo, rekao je da je već ubio druge ljude.

“Možeš li se moliti za mene?” pitao je mladić Nemanju.

Nemanja je oblikovao online molitvenu skupinu od deset ljudi i oni su se molili. Dva dana kasnije, mladić mu se ponovno javio kako bi izrazio svoju zahvalnost.

“Jučer su napadi zlog duha bili slabiji, a danas me uopće nije napadao.” napisao je.

Jedna od Nemanjinih skupina za proučavanje Biblije, ženska skupina, dobila je poruku od Tamare iz Beča u Austriji. Ona je napisala kako bi silno htjela sudjelovati u obredu Gospodnje večere, ali nije znala kamo otići. Nakon što je postavila pitanje u skupini, javila se izravno Nemanji i pitala ga u koju crkvu da ode. "To je jednostavno", odgovorio je Nemanja. "Čitaj Bibliju, moli se i Bog će ti reći što trebaš učiniti."

Tamara je pristojno odgovorila kako već čita Bibliju i moli se.

Nemanja joj je poslao gradiva za proučavanje Biblije i neke od njegovih Instagram objava.

"Hvala ti" odgovorila je Tamara, "ali ja još uvijek nisam dobila odgovor."

I treći put je tražila pomoć.

Ovoга puta Nemanja je odgovorio: "Preporučam ti da odeš u mjesnu adventističku crkvu."

Tamara nije bila zadovoljna odgovorom i odlučila je posjetiti drugu crkvu. Ali kad je stigla tamo, nije uspjela pronaći parkirno mjesto. Kružila je i kružila, ali nikako nije uspijevala pronaći slobodno mjesto. Dok je kružila oko crkve u Austriji, jedna adventistica, udaljena oko petsto kilometara, u Bosni i Hercegovini, primijetila je njezinu objavu u ženskoj skupini za proučavanje Biblije.

"Hej, Tamara", napisala je žena. "U subotu ćemo imati obred Gospodnje večere. Ovo je adresa crkve u Beču."

Tamara je bila iznenađena. "Tražila sam mjesto za parkiranje i osjećala sam se baš loše," odgovorila je. "U tom trenutku dobila sam tvoju poruku."

Otišla je u adventističku crkvu na obred Gospodnje večere te subote. Sada se ona priprema za krštenje.

Jedne večeri, dok se Nemanja spremao na spavanje, sinula mu je jedna misao: "Trebao bih se moliti za Aleksu."

Aleksa je prihvatio istinu nakon što se priključio online skupini za proučavanje Biblije, ali nije bio kršten. Ubrzo je

napustio skupinu rekavši: “Znam istinu, ali je ne želim. Želim živjeti život.”

Nemanja se te večeri pomolio. Izrekao je jednostavnu molitvu “Molim Te, Bože, dotakni njegovo srce. Amen”, rekao je.

Sljedećeg dana Aleksa je napisao: “Osjećam da Sveti Duh dotiče moje srce.”

Nemanja je bio oduševljen. Dogodilo se baš ono za što se molio.

“Bilo bi lijepo da je napisao: ‘Želim se vratiti u skupinu’” kaže Nemanja. “Ali napisao je da doživljava baš ono za što sam se ja molio. Nakon toga se vratio u skupinu.”

Jedan drugi mladić se stalno protivio adventistima na društvenim mrežama.

Nemanja mu je napisao: “Hej, zašto ne pročitaš *Veliku borbu?*”

“U redu, pokušat ću”, odgovorio je mladić.

Pročitao je cijelu knjigu u jednoj noći. Idućeg dana je objavio: “Izgleda da postajem adventist.”

Prihvatio je to da Adventistička crkva naučava biblijsku istinu. Sada se i on priprema za krštenje.

Nemanja je jedan od učenika koji su pohađali Adventističku srednju školu u Novom Sadu, koja je bila financirana darovima trinaeste subote 1977. godine. Hvala vam za vaše darove koji utječu na živote ljudi.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Nakon stvaranja Jugoslavije na kraju Prvog svjetskog rata, 1925. godine osnovana je Jugoslavenska unija konferencija u Novom Sadu, koja je kasnije premještena u Beograd.

*****

22. srpnja Neodlučan student Srbija

Nakon što je kao mladić predao svoj život Isusu, Stanislav je postao vrlo aktivan u svojoj crkvi u Srbiji. Držao je mnogo propovijedi, ali nikada mu nije palo na pamet da postane pastor.

Ubrzo mu je pastor njegove crkve predložio da sudjeluje u programu “Jedan mjesec za Isusa”.

Stanislav nije želio ići. Taj događaj je bio namijenjen mladim ljudima, a on je imao već blizu četrdeset godina. Odmahnuo je svojom glavom koja je već bila ćelava. Ali pastor nije htio ni čuti.

“Bit će zanimljivo!” rekao je pastor.

“Ne, ne želim ići.” rekao je Stanislav.

“Ako već ne želiš ići zbog sebe, hodi zbog crkve.” odgovorio mu je pastor.

I tako je Stanislav otišao.

Na njegovu žalost, na seminaru je samo jedna osoba bila starija od njega. Bilo mu je teško povezati se s mladim ljudima. Ali pastor se zanimao za njega.

“Ti bi trebao upisati naš Teološki fakultet u Beogradu.” rekao mu je.

“Ne, ja sam prestar,” rekao je Stanislav, “ne idem u školu već godinama. Zaboravio sam i lijepo pisati.”

Ali pastor je bio jako uvjerljiv i uporan.

“U redu,” napokon je rekao Stanislav, “ali ako odem na fakultet, izgubit ću posao. Nemam novca da platim školarinu, a nemam niti uštedevine.”

“Bog će se pobrinuti za sve.” rekao je pastor.

Stanislav je obećao da će se moliti i postiti, i to je učinio.

Sve se počelo događati odmah. Dok je Stanislav odlazio sa seminara, udario ga je automobil. On je pomislio: “Možda je ovo znak da trebam otići na fakultet.”

Igrao je nogomet s mladima na igralištu. Dok je trčao prema lopti, zaletio se u drvo. Krvi je bilo posvuda. Mislio je: “Možda je ovo drugi znak.”

Kasnije, kad se odmarao u prirodi, nešto mu je upalo u oko, te mu je oko toliko nateklo da ga nije mogao otvoriti. On je razmišljao: “Ovo je doista znak. Samo se trebam malo oporaviti i otići ću na fakultet.”

Zatim je oglušio na jedno uho.

Molio se: “U redu, Bože. Ovo je Tvoja volja. Znam da trebam ići. Neću čak ni čekati da prođe ovih mjesec dana.”

U tom trenu Stanislav je čuo glas koji ga je pitao: “Misliš li da bih ti ja to učinio?”

Razmišljao je: “Hm, to je dobro pitanje. Čak i da je Božja volja da odem na fakultet, On to ne bi učinio na takav način.”

Ostao je na seminaru. Nakon toga je otišao na fakultet. Ali još uvijek nije bio siguran da bi trebao biti pastor. “Vjerojatno neću proći ni prijamni ispit.” mislio je.

Ali uspio je proći prijamni ispit.

Razmišljao je dalje: “Siguran sam da neću proći intervju kad me pitaju o mojem životu i što me je pokrenulo.” Molio se: “Bože, molim Te, makni ovaj kalež od mene. Ali neka ne bude moja volja, nego Tvoja.”

Stanislav je prošao intervju i primljen je na fakultet.

On nije imao dovoljno novca da plati školarinu. U školi nije imao dobre ocjene i bio je siguran da mu nitko neće pomoći da plati školarinu.

Ali na njegovo iznenađenje, novac je stizao na njegov račun, dok je on počeo dobivati odlične ocjene. Nije znao odakle dolazi novac, ali ga je uvijek imao dovoljno da pokrije svoje potrebe.

Ispiti su bili posebno strašni. Tijekom prve godine Stanislav se jako brinuo za ispit iz teologije. Nije imao dovoljno

vremena da se spremi za ispit, nakon što je odradio svoj posao na kampusu. Stanislav je uspio naučiti samo jednu trećinu gradiva potrebnog za ispit.

Molio se: “Bože, Ti znaš da ovo nisam učinio namjerno. Naučio sam najbolje što mogu. Trebam Tvoju pomoć.”

Kad je pristupio ispitu, sva pitanja su bila iz gradiva koje je uspio naučiti! Lako je prošao ispit.

Taj dan je bio prekretnica za Stanislava. Shvatio je da treba ostati na fakultetu i dalje učiti.

Stanislav je postao jedan od prvih studenata koji su dobili plaćenu punu školarinu. Kad je taj, jednom neodlučan student, razgovarao s *Adventist Mission*, bilo je samo nekoliko tjedana do diplomiranja.

“Od lošeg učenika, do jednog od boljih,” kaže 41-godišnjak. “Bog djeluje. Ne bih ovo uspio bez Njega.”

Hvala vam za vaše darove trinaeste subote koji su pomogli otvoriti novu crkvu u Beogradu u Srbiji, gdje je Stanislav pohađao fakultet.

*****

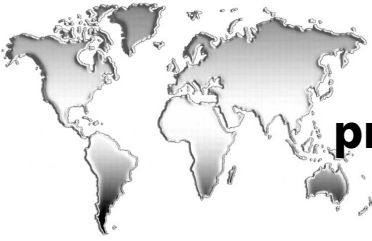
Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Srbi su imali važnu ulogu u prvom slijetanju na Mjesec. Tri Srbina su sudjelovala u projektu *Apollo*. Uz to, Mihajlo Pupin je bio jedan od osnivača NACA (*National Advisory Committee for Aeronautics*), koji je kasnije postao NASA.

29. srpnja

Novi način pronalaženja supruge

Poljska

Zbigniew se počeo moliti za suprugu kad je završio studij u komunističkoj Poljskoj. Osjećao je da, ako želi postati dobar pastor, mora imati i dobru suprugu.

Ubrzo nakon diplomiranja, crkveni vođe su poslali Zbigniewa i još nekoliko diplomiranih pastora na jugoistok Poljske da kucaju na vrata i posjećuju ljude.

Jugoistok Poljske je bio daleko od Zbigniewog doma na sjeveru. Ti mladi ljudi trebali su služiti stanovništvu dijeljenjem kršćanskih knjiga i organiziranjem biblijskih proučavanja.

Zbigniew i njegovi prijatelji su se podijelili u parove. Ličili su zidove i čistili kuće. Neki ljudi nisu mogli vjerovati da im oni nude besplatnu pomoć. Svake večeri oni su nudili i proučavanje Biblije.

Jednoga dana su Zbigniew i njegov prijatelj, Jarek, kucali na vrata domova u gradu Lesko. Jako je kišilo. Tamni oblaci zastrli su sunce i u zraku se pojavila hladnoća. Mnogi ljudi su zatvorili svoja vrata.

Nakon što su prošli nekoliko kuća, otvorila su se jedna vrata na kojima se pojavila četrdesetgodišnja žena.

“Tko ste vi?” pitala je. “Zašto mi kucate na vrata?”

Zbigniew i Jarek su joj objasnili da su oni kršćani i htjeli bi s ukućanima razgovarati o Isusu.

“Spremam se za tuširanje.” rekla je. “Pitat ću svojeg supruga želi li razgovarati s vama.”

Zalupila je vratima kao i njezini susjedi prije nje. Zbigniew se pitao hoće li se vratiti. Ali ipak se vratila nakon nekoliko minuta.

“Moj suprug se ne osjeća najbolje i ne želi razgovarati.” rekla je. “Ali ja bih se htjela sastati s vama i čuti više o Isusu. Možete li se vratiti kasnije?”

Mladići su obećali da će se vratiti.

Kad su kasnije pokucali na vrata, žena ih je pozvala u dnevni boravak. Tamo se okupilo desetak ljudi. Jedva su čekali da čuju što im mladići imaju reći o Isusu.

Među ljudima koji su bili u prostoriji bila je i Maja. Ona je već neko vrijeme sama čitala Bibliju. Molila se Bogu za dobrog supruga. Mladići u njezinom gradu su pušili i pili alkohol, a ona je željela supruga koji je vjeran Bogu i slobodan od ovisnosti. Nakon sastanka, Maja je rekla ženi koja ju je pozvala: “Zbigniew će biti moj suprug!”

Ubrzo nakon sastanka Zbigniew je pozvao Maju na proučavanje Biblije u drugi grad, koji je bio udaljen oko stotinu kilometara. Ona je otišla, i oni su se nakon toga nastavili dopisivati pismima. To je bilo davne 1986. godine, puno prije mobitela i elektroničke pošte.

Iduće godine, 1987., evanđelist Mark Finley držao je evangelizaciju u sjevernoj luci Gdanjsku, i Zbigniew je pozvao Maju da mu se pridruži. Svake večeri ona je bila na skupu od tisuću i dvjesto ljudi koji su došli da slušaju o Isusu u prepunom kazalištu. Na zadnjem sastanku Maja je odlučila predati svoje srce Kristu i krstiti se.

Zbigniew i Maja su danas u braku već trideset i pet godina i imaju dvije odrasle kćeri, Maju i Natale. Zbigniew nije samo pastor, nego i profesor na teološkom fakultetu, vođa Crkve i redovito govori u emisijama Hope Channel Poland. On je zavidnjen time kako je Bog odgovorio na njegove i Majine molitve da nađu dobrog supružnika.

“Moja obitelj je s dalekog sjevera Poljske, a moja supruga dolazi s juga,” kaže on. “Bilo bi nemoguće da se mi susret-nemo da nije bilo božanskog djelovanja.”

On kaže kako je kolportaża igrala ključnu ulogu u njihovom braku.

“Uvijek govorim mladim studentima na fakultetu: ‘Budite pažljivi kad idete od vrata do vrata, možda baš pronadete i suprugu.’” kaže Zbigniew.

Hvala vam za vaše darove trinaeste subote koji su 2017. godine pomogli u izgradnji televizijskog studija za Hope Channel Poland. Zbigniew je redoviti govornik na Hope Channel Poland, partneru Hope Channel International.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Uz to što radi na Hope Channel Poland, Zbigniew je direktor globalne misije u Poljskoj uniji konferencija, poučava teologiju i turizam na Fakultetu teologije i humanističkih znanosti u Poljskoj (*Polish Senior College of Theology and Humanities*), i član je uredničkog odbora u Poljskoj nakladničkoj kući. Njegov bivši suradnik Jarek je Jaroslaw Dziegielewski, predsjednik Zapadne poljske konferencije.
- ◆ Posjetite web-stranicu Hope Channel Poland na: hopechannel.pl.
- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Godine 1888. J. Laubhan, adventistički misijski radnik i H. Szubowicz preselili su se s Krima na istok Poljske. Njihov trogodišnji rad na tom području urodio je nastankom prve adventističke crkve u Poljskoj.

*****

5. kolovoza

Škola za Bertu

Poljska

Berta je bila uzbuđena kad je čula da je u Poljskoj otvorena prva adventistička crkvena škola.

Ona je bila visokokvalificirana učiteljica i tražila je posao. Voljela bi poučavati djecu u adventističkoj školi.

Ali postojao je problem. Adventistička škola nalazi se u blizini glavnog grada Poljske, Varšave, i daleko je od njezina doma u Krakovu.

“To nije posao za mene”, tužno je pomislila Berta.

Tada joj je prijateljica neočekivano počela govoriti o adventističkoj školi.

“Možda bi se mogla prijaviti da tamo predaješ”, rekla joj je.

“Ne, to je predaleko”, odgovorila je Berta.

Činilo joj se izglednijim tražiti posao u Krakovu.

Zatim joj je drugi prijatelj rekao za adventističku školu.

“Čuo sam za novu adventističku školu,” rekao je. “Možda bi se mogla tamo prijaviti za učiteljicu.”

Nakon što joj je i drugi prijatelj spomenuo tu adventističku školu, Berta se zapitala pokušava li joj Bog poručiti nešto o tome da tamo treba postati učiteljica.

Molila se: “Bože, što da radim? Da ostanem u Krakovu, ili da odem u adventističku školu?”

Berta se odlučila prijaviti za dva učiteljska posla — u javnoj školi u Krakovu i u adventističkoj školi izvan Varšave.

Ponovno se molila.

“Ići ću u prvu školu koja odgovori na moju molbu za posao”, molila se. “Bože, to ću protumačiti kao Tvoju volju.”

Pitala se koja će škola prva odgovoriti na njezinu molbu za posao. Hoće li to biti javna škola, ili adventistička škola?

Adventistička škola je prva odgovorila.

“Zahvaljujemo na vašem zanimanju za mjesto nastavnice,” pisalo je u odgovoru. “Molimo vas, dođite na razgovor za posao.”

Tada se Berta zabrinula. Imala je šesnaestogodišnjeg sina po imenu Jacob. Svi njegovi prijatelji bili su u Krakovu, i škola mu je bila u Krakovu. Bi li bio spreman preseliti se na drugo mjesto? Berti je bilo jako važno da Jacob prihvati njezinu odluku da napusti njihov dom i preseli se na drugi kraj zemlje.

Berta se ponovno molila. Odlučila je Jacobu dati mogućnost da ostane kod rođaka u Krakovu, ili da pođe s njom u novu školu. Jacob nije oklijevao.

“Mama, krenimo zajedno”, rekao je dječak. “Idemo skupa. Želim biti s tobom.”

Berta je bila iznenađena i zadovoljna. Njoj su se njegove riječi činile kao posljednji pokazatelj da je Bog vodi svojim putem. Uostalom, dvoje prijatelja je s njom iz vedra neba razgovaralo o prijavi u adventističku školu. Tada je adventistička škola pobijedila državnu školu u odgovoru na njezinu prijavu za posao. Sada je njezin sin tinejdžer bio spreman i sretan da se preseli s njom u novi dom.

Prihvatila je posao.

Danas je Berta ravnateljica te adventističke osnovne škole, koja se nalazi u sklopu teološkog učilišta Adventističke crkve izvan Varšave. Ne sumnja da ju je Bog doveo do te škole. Upravo je neki dan njezin sin izjavio da je donijela ispravnu odluku. Rekao je da u Krakovu nije imao prijatelja adventista i da ga crkvene aktivnosti nisu zanimale. Ali sada ima mnogo prijatelja adventista i aktivan je u crkvi.

“Mama, dobro si odlučila što si došla ovamo”, rekao je. “Tako mi je drago što smo ovdje!”

Berta je rekla da ne bi izabrala drukčije. Bog ju je doveo u školu i ona je sretna.

“Zato sam ovdje”, kaže ona.

Hvala vam na misijskim darovima subotnje škole koji pomažu i podupiru obrazovanje adventista sedmog dana diljem svijeta.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Predškolska ustanova i osnovna škola nalaze se na imanju Poljskog fakulteta teologije i humanističkih znanosti. (*Polish Senior College of Theology and Humanities*) u gradu Podkowa Lesna, koji je udaljen oko četrdeset kilometara od Varšave. Otprilike polovica učenika koji pohađaju školu dolazi iz neadventističkih domova.
- ◆ Škola je pružila utočište i ona hrani mnoge ukrajinske izbjeglice i poučava njihovu djecu tijekom oružanog sukoba u Ukrajini, 2022. i 2023. godine.
- ◆ Više o školi pročitajte na web-stranici Transeuropske unije: bit.ly/Poland-school.
- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Godine 1900. Nijemac H. Schmitz počeo je propovijedati u Varšavi. Zbog toga što nije znao poljski jezik, išao je od kuće do kuće čitajući prezimena na vratima. Kad bi pronašao njemačko prezime, pokucao bi. U samo nekoliko mjeseci osnovana je prva crkva na njemačkom jeziku.

*****

12. kolovoza

Subotnji izlazak u Poljskoj

Poljska

U komunističkoj Poljskoj svi su učenici morali pohađati nastavu subotom. Ali Ryszard nije. Nekako je uvijek uspijevao proći sve razrede. Ali onda je dobio novog profesora.

“Odustani od studija”, rekao mu je prijatelj. “Imamo strogo novog profesora koji ti neće dati slobodnu subotu. Samo spakiraj svoje torbe i pođi kući.”

Ryszard se nije uznemirio. “Ne, neću spakirati torbe i otići kući”, rekao je. “Prvo ću se moliti svojem Gospodinu. Objasniti ću mu svoju nevolju i zamoliti Ga za vodstvo.”

Dok se Ryszard molio o susretu s profesorom, na pamet su mu pala dva moguća ishoda onoga što će se dogoditi. U jednom bi profesor mogao odbiti njegov zahtjev da ne mora polaziti nastavu subotom, govoreći: “Nije važno u što vjeruješ. Moraš dolaziti na moje satove.” U drugom bi profesor mogao reći: “Molim te, sjedni. Želim ti nešto reći.”

Ryszard je otišao do profesora i predstavio se. “Ja sam iz Crkve adventista sedmog dana”, rekao je. “To je crkva protestantske baštine. Mi vjerujemo u Isusa, Mariju i učenike i živimo kao oni. Subota je za njih bila sveti dan, a i za mene je. Zbog toga neću moći prisustvovati vašim satima subotom.”

Ryszard je tiho čekao profesorov odgovor.

Profesor je rekao: “Molim te, sjedni. Prvo poslušaj moju priču.”

Profesor je rekao da je godinama prije toga letio u Sjedinjene Američke Države na jednogodišnju praksu, nakon što je diplomirao i doktorirao.

“Tamo nisam nikoga poznao”, rekao je. “Kad je moj zrakoplov sletio, pomislio sam: ‘Gdje ću odsjesti?’ Na moje izne-

nadenje, jedna obitelj me dočekala u zračnoj luci i odvela me svojoj kući. Pozvali su me da živim s njima i jedem njihovu hranu. Kad sam im htio platiti, odbili su.”

Profesor je tu cijelu godinu živio s tom obitelji.

“Kad sam se vratio u Poljsku, pomislio sam: ‘Kako mogu uzvratiti tim ljudima? Kako mogu pokazati svoju zahvalnost za ono što su učinili za mene?’” rekao je profesor. “Nisam imao pojma što bih mogao učiniti. I sada ti kažeš da si protestant. I oni su bili protestanti. Dat ću ti slobodnu subotu.”

Ryszard je bio iznenađen i zadivljen divnim vijestima. Tko bi mogao pomisliti da će Bog poslati protestantsku obitelj njegovom budućem profesoru u Sjedinjenim Američkim Državama kako bi mu otvorio put da svetkuje subotu kao adventist u komunističkoj Poljskoj godinama kasnije?

Ryszardov prijatelj nije bio u pravu. Profesor mu je dao slobodnu subotu.

Ryszard nikada nije morao ići na nastavu subotom. Kad je polagao završni ispit, pitanja su bila toliko jednostavna da se činilo kao da se profesor potrudio da on prođe.

Danas je Ryszard Jankowski predsjednik Adventističke crkve u Poljskoj. Nikada nije zaboravio kako mu je Bog pomogao da može svetkovati subotu na fakultetu.

“Vidio sam kako nas Bog vodi čak i kad smo zapeli u nečemu iz čega se čini da nema izlaza,” kaže on. “Isus je rekao: ‘Ja sam vrata’, kroz koja uvijek možemo pronaći izlaz u teškim okolnostima.”

U Ivanu 10,7-9 Isus kaže: “Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcama. Svi koji dođuše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušашe. Ja sam vrata. Kroz me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti.”

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote 2017. godine koji je pomogao u izgradnji televizijskog studija za Hope Channel Poland. Ryszard je redoviti govornik na Hope Channelu Poland, podružnici Hope Channel International.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Posjetite web-stranicu Hope Channel Poland na: hopechannel.pl.
- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Naziv države Poljska (Polska) dolazi od plemena koje se zvalo Polanie, što znači “ljudi koji žive na otvorenim poljima”.
- ◆ Varšava je tijekom Drugog svjetskog rata bila gotovo uništena. Obnovljena je uz pomoć slika Bernarda Bellota iz 14. stoljeća, i zbog toga grad danas izgleda više kao da je sagrađen u 14. stoljeću nego kao grad iz 20. stoljeća.
- ◆ U Poljskoj se prezimena daju ovisno o spolu. Dječaci dobivaju prezime koje završava sa -cka/-cki, a djevojčice sa -ski/-ska. Na primjer, ako je prezime oca neke djevojčice Kowalski, njezino prezime će biti Kowalska.
- ◆ Majka moderne fizike, Marie Curie rođena je kao Marie Skłodowska u Varšavi. Ona i njezin suprug, Pierre Curie, otkrili elemente radij i plonij. Osim što je prva žena koja je dobila Nobelovu nagradu, ona je i prva osoba i jedina žena koja je osvojila Nobelovu nagradu dva puta. Ona je jedna od dvoje ljudi koji su osvojili Nobelovu nagradu u dva različita područja znanosti.
- ◆ Poljski inženjer Ignacy Lukaszewicz je 1853. izumio prvu modernu uličnu rasvjetu. Jedna ulica u Varšavi i dalje koristi te iste svjetiljke koje je izumio Lukaszewicz.

*****

19. kolovoza

Oslobađanje zatvorenika

Poljska

Christopher je bio jako razočaran kad je sa suprugom otišao na evangelizacijski sastanak u Poljskoj. Supruga mu je rekla da propovjednik uvijek prikazuje kratki video kao dio prezentacije, ali taj put to nije učinio. Christopher je bio jako uznemiren.

Kod kuće je počeo vikati na svoju ženu. Za nju je to bila kap koja je prelila čašu. “Sutra ću otići i uzeti djecu sa sobom”, rekla je. “Ova kuća nikada nije čula ništa lijepo od tebe.” Prije spavanja je pogledala Christophera. “Nikada te nisam čula da se moliš” rekla je. “Zašto se ne pomoliš Bogu? Samo On može promijeniti tvoje srce.”

Christopher je opsovao svoju ženu i otišao u krevet. Ali nije mogao zaspati. Kasnije te noći ustao je, otišao u kuhinju i počeo razgovarati s Bogom. “Ne znam postojiš li, ali ja sam jako loša osoba”, rekao je “Povrijedio sam svoju dragu ženu i svoju djecu. Pijem alkohol. Ne želim više živjeti ovako. Možeš li mi pomoći?”

S Bogom je razgovarao tridesetak minuta. Ali nije čuo nikakav odgovor.

Ujutro je Christopher krenuo autobusom na posao. U autobusu je sreo prijatelje i počeli su razgovarati. Uvijek su u razgovoru koristili proste riječi, a i sada je bilo tako. Ali po prvi put Christopheru se nije sviđao njihov jezik. Pitao se što mu je.

Na poslu su Christopher i njegovi kolege skupljali novac, kao i obično, za piće nakon posla. Ali Christopher taj put nije pio. Umjesto toga, otišao je ravno kući. “Gospodine, spriječi moju ženu da ode,” molio se.

Kod kuće je njegova supruga već spakirala tri kofera i bila je spremna otići s djecom.

“Dušo, daj mi još jednu priliku”, molio ju je Christopher. “Možemo li početi iznova?”

Ona je zastala. “U redu, dat ću ti još jednu priliku”, rekla je.

Sljedeći dan, Christopher je otišao do propovjednika koji je održavao evangelizaciju. Između dimova cigarete rekao je: “Želim se krstiti. Moja supruga se namjerava krstiti u petak, a ja joj se želim pridružiti.”

Propovjednik je znao da, ako odbije, Christopher vjerojatno više nikada neće tražiti da bude kršten.

Tiho se molio: “Gospodine, što bi Ti učinio da Te Christopher ovo pita?”

“Znam da pušim”, rekao je Christopher. “Ali obećavam da ću prestati do petka.”

U petak je Christopher rekao: “Pastore, nisam pušio otako sam jutros ustao.”

Propovjednik se pitao što učiniti. Pitao se što bi članovi crkve mislili. Odlučio je riskirati. Krstio je Cristophera s njegovom suprugom.

Propovjednik se pitao što će se sljedeće dogoditi. Nije morao dugo čekati.

Nedugo nakon toga, Christopher mu se povjerio da je kao mladić upao u probleme sa zakonom. Rekao je da želi svjedočiti o Bogu drugim mladićima u zatvoru.

Propovjednik je rođen u adventističkoj obitelji i nikada nije imao dodira s mladim zatvorenicima. Nije znao kako i što učiniti.

“Ne brini”, rekao je Christopher. “Mogu pitati upravitelja zatvora za dopuštenje da ih posjetimo.”

“U redu, ići ću s tobom”, rekao je pastor. Tiho se molio: “Molim Te, Bože, pomози mi. Ne znam kako se trebam ponašati u društvu zatvorenika.”

Upravitelj zatvora govorio je odlučno i izravno.

“Imate jednu priliku”, rekao je pastoru. “Ako vaša propovijed bude dosadna i netko vam vikne da prestanete, nećete se moći vratiti.”

Propovjednik se još više molio. “Gospodine, ovo je težak izazov”, rekao je. “Pomozi mi.”

Na dan propovijedi mladići u jednakoj odjeći ušli su u prostoriju. Izgledali su kao da im je dosadno. Propovjednik je osjetio da mora odmah promijeniti svoju propovijed.

“Prijatelji,” rekao je, “znate li zašto sam došao ovamo?” Pokazao je na Christophera. “Zato što je ovaj čovjek bio baš poput vas kad je bio tinejdžer. Christopher, možeš li doći naprijed?”

Christopher je ustao. “Prijatelji, ja vas razumijem”, rekao je. “Živio sam ovdje. Nisam bio najbolji tinejdžer. Napravio sam neke prilično loše stvari. Jednom sam pokušao pobjeći baš iz ovog zatvora, i pogledajte ovo...” — ispružio je zapešča kako bi pokazao ožiljke kad je pokušao počinuti samoubojstvo.

“Ali, hvala Bogu, netko mi je spasio život. Danas sam došao podijeliti s vama Dobre vijesti. Kad izađete iz zatvora, možete raditi ono što ste radili prije, ili možete promijeniti svoj život i živjeti za Boga. Pozivam vas da odaberete Boga.”

Nakon tog dana, Christopher i propovjednik posjetili su zatvor još mnogo puta. Poljska televizijska ekipa čak ih je pratila unutra, a mladi zatvorenici su im rekli: “Tako smo zahvalni adventistima što su nas posjetili. Donijeli su nam Bibliju. Nikad prije nismo imali Bibliju. Učimo o Isusu, spasenju, oprostima i mogućnosti da započnemo novi život.” Riječi zatvorenika ispunile su Christophera i propovjednika radošću.

“Ovo nam je bilo vrlo važno”, kaže propovjednik Ryszard Jankowski. “Bog može dati novi život. Nije važno što ste učinili. Bog je Christopheru dao novi život, a može i tebi dati novi život.”

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote 2017. godine koji je pomogao u izgradnji televizijskog studija za Hope Channel Poland. Propovjednik u ovoj priči, Ryszard Jankowski, danas je predsjednik Adventističke crkve u Poljskoj i redoviti je govornik na Hope Channel Poland, podružnice Hope Channel International.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Posjetite web-stranicu Hope Channel Poland na: hopechannel.pl.
- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Tijekom Drugog svjetskog rata na okupiranom su području Nijemci zabranili rad adventistima u Poljskoj uniji. Sva crkvena imovina bila je zaplijenjena, a subotnja bogoslužja su se morala održavati u tajnosti.

*****

26. kolovoza

Kušanje oca, kušanje Boga

Poljska

Otac se noću vozio u Poljskoj sa svojim sinom tinejdžerom Tomaszom. Dok su putovali, otac je govorio o nevjerojatnim iskustvima koja je doživio s Bogom.

“Kad vozim ovaj automobil i dogodi se da se on pokvari, obično mi Bog pomogne da sve bude u redu”, svjedočio je otac. “Mehaničar mi dođe u pomoć, ili netko zaustavi svoj auto da mi pomogne, ili se automobil pokvari u blizini garaže s mehaničarom.”

Tomasz je slušao oca bez vidljive reakcije na licu.

Nakon nekog vremena otac i sin su stali na benzinskoj crpki. Kad je otac pokušao ponovno pokrenuti motor, nije uspjelo.

Sada je Tomasz pokazao reakciju na licu. Nasmiješio se.

“Vidi, tata”, rekao je. “Sada možemo provjeriti ono o čemu si govorio. Pomaže li ti Bog stvarno kad imaš problema s automobilom?”

Otac je otišao do žene koja je radila na benzinskoj crpki.

“Imate li možda dostupnog mehaničara ovdje?” pitao je.

“Šalite li se?” odgovorila je žena. “Sada su dvadeset i tri sata. Uzmite sobu u hotelu i pokušajte ujutro.”

Otac je odmahnuo glavom.

“Ne”, rekao je. “Moram pokazati svojem sinu kako Bog vodi moj život.”

Otac je pozvao mehaničara koji mu je tjedan dana ranije pomogao oko automobila.

Mehaničar je pretpostavio što nije u redu s automobilom. Ali otac nije mogao razumjeti njegove upute o tome kako popraviti automobil, i ionako nije imao nikakav alat sa sobom.

Tomasz je izašao iz automobila dok je otac razgovarao telefonom.

“Tata,” rekao je, “tamo je nekoliko mehaničara koji imaju problema sa svojim automobilom i čekaju rezervni dio. Možda bi oni mogli pogledati automobil.”

“Pozovi ih”, rekao je otac.

Mehaničari su došli i popravili automobil za pet minuta. Otac je bio zadovoljan.

“Tomasz, vidiš li sada kako Bog djeluje?” rekao je sa smiješkom.

Zatim se zahvalio mehaničarima, platio im i dao im knjigu o Bogu. Mehaničari su zahvalili ocu i otišli.

Osim jednog. On je ostao.

“Ja vas prepoznajem”, rekao je.

“Oh?” rekao je otac. “Mnogi ljudi izgledaju slično. Možda ste me pomiješali s nekim drugim tko izgleda poput mene.”

“Ne”, rekao je čovjek. “Ja vas poznajem. Vidio sam vas na uskršnjem programu u adventističkoj crkvi.”

Otac se sjetio uskršnjeg programa. Pomogao je u vođenju programa. U to je vrijeme služio kao ravnatelj Odjela za mlade u Adventističkoj crkvi u Poljskoj.

“Da, to sam bio ja”, rekao je otac.

“Ja sam prije bio adventist”, rekao je čovjek. “Ali više nisam.”

Otac je pogledao čovjeka s dubokim suosjećajem na licu.

“Nije slučajno da smo se našli ovdje i da sam imao problema s automobilom pa smo se mogli sresti i razgovarati”, rekao je.

Otac se pomolio Bogu s tim čovjekom i dao mu knjigu o Bogu.

Zatim su se razišli.

Otac, čije je puno ime Ryszard Jankowski, ne zna što se kasnije dogodilo s tim čovjekom.

“Ali siguran sam da nas Bog vodi na prekrasne načine kad Ga slijedimo”, kaže.

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote koji je 2017. godine pomogao u izgradnji televizijskog studija za Hope Channel Poland. Danas je Ryszard Jankowski predsjednik Adventističke crkve u Poljskoj i redoviti govornik na Hope Channel Poland, podružnici Hope Channel International.

*****

Povezano s iskustvom

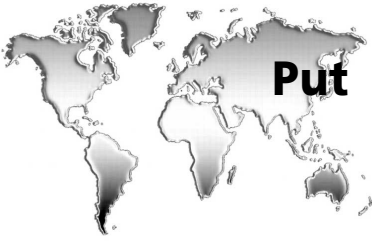
- ◆ Posjetite web-stranicu Hope Channel Poland na: hopechannel.pl.
- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Poljska je najveći izvoznik jantara u svijetu.
- ◆ Paczki je tradicionalno poljsko tijesto punjeno slatkim punjenjem, slično krafnama. Uglavnom se jedu na fašnik, jer tada ljudi uživaju u toj slastici kako bi potrošili jaja, mlijeko i maslac prije Velikog posta. Na taj dan Poljaci pojedu milijune paczki.
- ◆ Nikolaj Kopernik je bio poljski astronom i matematičar. U svojoj heliocentričnoj teoriji on je po prvi put predložio da se planeti okreću oko Sunca, a ne obrnuto.
- ◆ Pierogi su poljska verzija knedli, jednog od najpoznatijih poljskih jela u svijetu.

*****

2. rujna

Put preprodavača droge

Poljska

Matthew i Martin bili su Marekovi najbolji prijatelji u školi. Kad bi u školi izbila tučnjava, uvijek bi bila kriva ista tri tinejdžera: Matthew, Martin i Marek.

Danas je Matthew mrtav; Martin je proveo sedam godina u zatvoru; a Marek je bivši preprodavač droge koji služi kao vođa Odjela mladih u Adventističkoj crkvi u Poljskoj.

Što se dogodilo?

Marek je odrastao u kršćanskoj obitelji u južnoj Poljskoj. Život mu se raspao u osamnaestoj godini kad ga je ostavila djevojka. Želio je umrijeti. Ostao je kod kuće dva tjedna, ležao u krevetu i plakao. Na kraju se odlučio pomoliti: “Bože, želim je natrag.” Ništa se nije dogodilo. Zatim se ponovno pomolio: “Bože, ne želim se više buditi jer je toliko bolno.” Ipak, ništa se nije dogodilo.

Marek je prestao moliti i postao je ateist. Počeo se drogirati. Njegov prijatelj Martin odlučio se baviti preprodajom droge i pozvao je Mareka da mu se pridruži. Marek je brzo postao uspješan u prodaji i potrošnji droge. Pomislio je: “Ovo je super. Imam puno novca i stalno se zabavljam!”

Prošle su dvije godine. Marek nije mogao pronaći nikoga tko bi mu se pridružio na velikoj zabavi u novogodišnjoj noći. Bio je to veliki događaj jer su dočekivali 2000. godinu. Tako je Marek, koji je imao dvadeset i jednu godinu, odlučio posjetiti svoju baku.

Te noći zatekao se kako zuri u sliku Isusa u kući svoje bake. Pomislio je: “Čak i ako ne vjerujem u Boga, Isus je bio stvaran. Bio je ovdje. Ove godine slavimo dvijetisućitu obljetnicu Njegova rođenja.”

Misao mu je odlutala natrag na to kako je kao dječak čitao Bibliju. Prisjetio se da Biblija opisuje Isusa kao dobru Osobu koja se lijepo odnosila prema ljudima. Pomislio je: "Isus je bio dobar. Jesam li ja dobar?"

U tom trenutku začuo je glas: "Da, ti si dobar. Dobar si kao ja."

Do danas Marek ne zna tko je to govorio. Ali glas ga je natjerao da počne ozbiljno razmišljati o postojanju Boga.

Nekoliko dana kasnije Marek je posjetio ženu koja je obećala otkriti mu njegovu budućnost. Miješala je karte u rukama i upozoravala na smak svijeta. "Ovaj svijet se bliži kraju", rekla je. "Ljudi se moraju moliti. Ljudi se trebaju obratiti."

Marek je bio začuđen i pitao kad će se dogoditi smak svijeta. Rekla je da će to biti za točno godinu dana. Marek joj je povjerovao.

Otrpilikе u to vrijeme Marek je počeo čitati Bibliju jer je želio znati kako će svijet završiti. Mislio je da će mu Otkrivenje dati odgovore, pa je knjigu pročitao tri puta i ništa nije razumio. Okrećući se Evandeljima, bio je zadivljen kad je saznao da Isus ima kraljevstvo u kojem će ljudi biti sretni i živjeti vječno. Želio je biti u tom savršenom kraljevstvu kad dođe kraj svijeta. Između zabava na koje je odlazio, tražio je znanje o tome kako ući u to kraljevstvo.

Jedne noći, nakon zabave, sjedio je u automobilu i s prijateljima jeo hranu. Kroz prozor je ugledao knjižaru Znaci vremena. Naziv mu je privukao pozornost. Sjetio se da je Isus u Evandeljima govori o znakovima vremena i pitao se može li mu knjižara pomoći da se pripremi za kraj svijeta.

Sljedećeg dana otišao je u knjižaru i pitao: "Imate li neke knjige o Nostradamusu?"

Žena za pultom je rekla: "Ne, ali ako vas zanimaju proročanstva, imamo knjigu *Velika borba*." Bila je to adventistička knjižara. Marek je kupio tu debelu knjigu.

Marek je bio zapanjen dok je čitao izvješće o kršćanskoj Crkvi od uništenja Jeruzalema sve do Isusovog drugog dola-

ska. Dvaput je provjeravao što je pročitao — u Bibliji i na internetu. Činilo se da se sve poklapa.

Jedne noći, dok je čitao *Veliku borbu* u krevetu, zapitao se: “Dobivam li svjetlost čitajući tu knjigu?” U knjizi je pročitao da je Martin Luther dobio svjetlo od Boga. Sada se pitao dobiva li i on svjetlost.

U tom trenutku žarulja iznad njegove glave počela je treptati i zujati. Žarulja je treptala i zujala deset sekundi, petnaest sekundi, dvadeset sekundi. To je bilo neobično i Marek je postao uznemiren.

Odjednom je primijetio svoj odraz u prozoru na drugoj strani sobe. Sve što je mogao vidjeti bila je njegova glava i žarulja točno iznad nje. Upravo u tom trenutku žarulja je prestala treptati i ponovno je zasjala.

Odgovor mu je bio jasan. Pomislio je: “Da, imam svjetlo kao i ova žarulja iznad moje glave.”

Bio je to prvi put u životu da je osjetio Božju prisutnost i ljubav. Kleknuo je i rekao: “Bože, ako si ovo Ti, želim Ti služiti.”

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote koji je 2017. pomogao u izgradnji televizijskog studija za Hope Channel Poland. Marek Micyk dugogodišnji je vođa Odjela mladih Adventističke crkve u Poljskoj i govornik na Hope Channel Poland, podružnici Hope Channel International.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Kao što ovo iskustvo pokazuje, knjiga *Velika borba* mijenja živote. Pridružite se velikom širenju te knjige u svojoj crkvi tijekom 2023. i 2024. godine. Posjetite greatcontroversy-project.com ili pitajte svojeg pastora za više informacija.
- ◆ Posjetite web-stranicu Hope Channel Poland na: hopechannel.pl.

- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

9. rujna

Do adventističkog vođe

Poljska

Marekov život počeo se mijenjati kad je pročitao *Veliku borbu*. Odlučio je svetkovati sedmi dan, subotu. Pročitao je da je pušenje loše, i odlučio je prestati.

Ali nije mogao.

U subotu je na ulici prošao pokraj plakata na kojemu se nudio petodnevn tečaj prestanka pušenja. Adresa na kojoj se održavao tečaj bila je — adventistička crkva. Marek nikada prije nije čuo za tu crkvu, čak ni nakon što je pročitao *Veliku borbu* i posjetio adventističku knjižaru u kojoj je kupio knjigu.

Marek je otišao ravno u crkvu. Vidio je plakat za *Veliku borbu* na crkvenoj oglasnoj ploči i znao je da je našao pravo mjesto. Bila su dva sata u subotu poslijepodne, a crkva je inače nakon bogoslužja bila prazna. Ali skupina misionara je boravila u crkvi tog vikenda i pozvali su Mareka da sljedeće subote ujutro dođe na bogoslužje.

Marek se vratio sljedeće subote i uživao u propovijedi o Isusu. Bio je zadivljen ljubaznošću ljudi u crkvi. Rekli su mu da će se velika skupina mladih ljudi sljedeće subote sastati u obližnjem gradu i pozvali su ga da pođe s njima.

Sljedeće subote ujutro Marek je čekao uz cestu da ga adventisti pokažu. Bio je vruć dan, i on je nosio kratke hlače i majicu. Čekao je i čekao. Adventisti kao da su ga zaboravili. Tada je osjetio dva glasa kako mu se obraćaju. Jedan glas je rekao: “Ostani vani i uživaj u lijepom vremenu.” Drugi glas je rekao: “Pričekaj još jer je jako važno da odeš na taj sastanak.”

Nakon nekog vremena adventisti su se pojavili i odveli ga na veliki skup na kojem je bilo oko tisuću ljudi. Bogoslužje

je zadivilo Mareka. Svaka mu je riječ bila puna značenja. Propovjednik, britanski pastor iz Londona, govorio je do podneva. Zatim je rekao: “Znam da bih sada trebao završiti, ali znam da ovdje postoji netko tko treba Isusa.”

Marek je pomislio: “Tko mu je rekao za mene?”

Pastor je zatim podijelio svoju osobnu priču. Bio je rođen u religioznoj obitelji, ali je kasnije napustio crkvu. Drogirao se i pio. Njegova crkva, pa čak i njegova majka, prestali su se moliti za njega.

“Tada sam upoznao Isusa”, rekao je. “On me je podigao s dna gdje sam bio, i sada sam ovdje da vam govorim o Njegovoj moći. On može promijeniti vaš život!”

Pastor je uputio poziv. “Ako želiš da ti Isus promijeni život, samo dođi naprijed,” rekao je.

Marek je vidio tisuću ljudi u gomili i naježio se pri pomisli da stoji ispred njih.

Već sljedećom rečenicom pastor je otklonio njegove nedoumice.

“Ne razmišljaj o tome da te drugi gledaju,” rekao je. “Samo dođi ovamo. Dođi naprijed. Sve je između tebe i Boga.”

Marek je ustao. Više nije mogao sjediti. Srce mu je divlje tuklo dok je izlazio na pozornicu. Drugi ljudi su mu se pridružili. Dok je pastor molio, Marek je prvi put shvatio plan spasenja. Živio je lošim životom, a Isus je zauzeo njegovo mjesto. Isus je zauzeo Marekovo mjesto na križu i razriješio ga od grijeha. Isus je govorio: “Slobodni ste. Slobodni ste imati mjesto u mojem kraljevstvu.”

Marek je počeo plakati i nitko ga nije mogao zaustaviti. Suze su samo tekle. Bio je uzbuđen i radostan.

Pastor je zaključio riječima: “Dok sada ideš na ručak, reci svima što je Isus učinio za tebe.”

Marek je pastorove riječi uzeo k srcu. Nakon sastanka trčao je od klupe do klupe i od osobe do osobe glavnom gradskom ulicom. “Sreo sam Isusa!” — uzvikivao je. “On je promijenio moj život i ja ću biti u Njegovom kraljevstvu!”

Od tog dana, kad mu je Isus promijenio život, Marek se odlučio baviti poslom koji mijenja živote drugih ljudi. Danas je voditelj Odjela mladeži Adventističke crkve u Poljskoj.

“S mojom sadašnjom službom za mlade stvarno osjećam da mi je Bog spasio život ne samo za svoje kraljevstvo, nego i od tjelesne smrti,” kaže Marek.

Dok je studirao na adventističkom teološkom fakultetu, saznao je da je njegov prijatelj iz djetinjstva Matthew pronađen mrtav s nožem u srcu. Uzimao je puno droge, i nitko nije znao što se dogodilo. Imao je samo dvadeset i tri godine. Njegov drugi prijatelj iz djetinjstva, Martin, koji ga je naučio prodavati drogu, završio je u zatvoru na sedam godina.

Marek svjedoči kako mu je Bog dao novi život.

“Stvarno želim pomoći mladim ljudima da pronađu svrhu svojeg života ranije nego što je meni trebalo”, kaže on. “Možda će živjeti bolje nakon što čuju moju životnu priču. Doista sam zahvalan Bogu. Od svega me je spasio, i sve mi je dao. Tako sam i ja sve dao Njemu.”

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote 2017. godine, koji je pomogao u izgradnji televizijskog studija za Hope Channel Poland. Marek Micyk dugogodišnji je voditelj Odjela mladih Adventističke crkve u Poljskoj i govornik na Hope Channel Poland, podružnici Hope Channel International.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Kao što ova životna priča pokazuje, knjiga *Velika borba* mijenja živote. Pridružite se u veliko širenje te knjige u svojoj crkvi tijekom 2023. i 2024. godine. Posjetite greatcontroversyproject.com ili pitajte svojeg pastora za više o tome.
- ◆ Posjetite web-stranicu Hope Channel Poland na: hopechannel.pl.

- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

16. rujna Bez izlaza Latvija

Sport je bio Baibina strast. Dala je sve za sport. Posebno je voljela igrati košarku, a voljela je i svoje trenere. Svaki put kad je sudjelovala u utakmici, dala je sve od sebe u nadi da će pobijediti.

Ali kad se Baiba pripremala za krštenje, shvatila je da mora prestati igrati košarku. Mnoge utakmice zakazivale su se u subotu, a ona je željela odati čast Bogu svetkovanjem subote.

Šesnaestogodišnja djevojka suočila se s teškim zadatkom u rodnoj Latviji.

Sport je bio njezin život. Sada je trebala priopćiti svoju odluku trenerima. Bilo joj je teško to učiniti. Treneri su joj bili poput roditelja i uložili su puno napora u njezine treninge.

Morala je to reći i svojim suigračima. Ona nije bila samo dio košarkaškog tima, već je bila i kapetanica tima. Shvatila je da bi se bez njezinog sudjelovanja momčad suočila s velikim izazovima na košarkaškom terenu.

Baiba se molila: “Bože, kako ću im reći?”

Činilo se da nema izlaza.

Tinejdžerica je odlučila igrati u posljednjoj utakmici u subotu.

Na poluvremenu utakmice Baiba se našla sama u svlačionici. Pekla ju je savjest, pa je pala na koljena.

“Bože, molim Te, učini nešto”, molila se. “Ne želim više igrati košarku subotom. Želim Te slijediti. Ali ne znam kako to reći svojim trenerima. Bit će tako bolno za njih. Ali obećavam Ti da će ovo biti moja posljednja subotnja utakmica.”

Činilo se da nema izlaza.

Nakon molitve Baiba se nije osjećala dobro. Treneri su je pregledali i uvidjeli da joj je krvni tlak preko 200. Baiba je završila u bolnici.

Nakon što je obavio niz pregleda, liječnik je došao Baibi sa zapanjujućom vijesću.

“Rođena si samo s jednim bubregom”, rekao joj je. “Ne možeš više igrati košarku.”

Baiba nije mogla vjerovati svojim ušima. Bog joj je osigurao izlaz. Nije bila oduševljena što ima samo jedan bubreg, no sada je lako objasnila svojim trenerima i suigračima zašto mora prestati s košarkom.

Vijest je priopćila svojim trenerima i suigračima. Suosjećali su s njom. Razumjeli su je.

Baiba je bila sretna što joj je Bog dao izlaz, ali je bila tužna što se opraštala od sporta. Sport je bio cijeli njezin život.

Tada se sjetila da ima nešto bolje od sporta: imala je Isusa.

Molila se: “Isuse, molim Te, daj mi nešto novo u životu jer se više ne mogu baviti sportom.”

Ubrzo nakon te molitve prijatelj joj je dao gitaru da uči svirati. Baiba nikad prije nije svirala gitaru, ali uvježbala je nekoliko akorda. Nije bilo teško. Nakon samo jednog dana učenja, mogla je sama svirati jednostavne pjesme. Bila je tako uzbuđena! Isus ju je blagoslovio darom glazbe.

Danas Baiba ima četrdeset i dvije godine i još uvijek svira gitaru. Iako više ne igra košarku, naučila je da se i dalje može baviti drugim sportovima.

“To što imam jedan bubreg nije završilo moj sportski život”, kaže uz veliki osmijeh. “Još uvijek mogu ići na skijanje i baviti se drugim sportovima.”

Dar trinaeste subote u ovom tromjesečju pružit će priliku ljudima u Latviji da se bave sportom i budu usredotočeni na Krista. Dio darova trinaeste subote pomoći će u izgradnji

zgrade u glavnom gradu Latvije, Rigi, koja će služiti kao središte utjecaja u kojem će se obitelji moći baviti sportom i sudjelovati u klubu zdravlja. Hvala vam za vaše velikodušne darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Rad u Latviji započeo je sredinom 1890-ih kad je Gerhard Perk s drugim kolporterima došao u baltičke gradove. Godine 1895. Perk je započeo misionarski rad u Rigi, glavnom gradu Latvije, te je 14. svibnja 1896. L. R. Conradi tamo osnovao prvu crkvu.
- ◆ Brzi rast crkve u Latviji u prvoj trećini dvadesetog stoljeća rezultat je aktivnog misioniranja. U zajednici gdje nije bilo pastora, jedan od đakona obratio je 37 ljudi.
- ◆ U Latviji su 1930. godine organizirali posebne skupine za proučavanje Biblije, zbor i orkestar. Nakon četiri godine, mladi su sudjelovali u evanđeoskoj kampanji po cijeloj zemlji. Putovali su zemljom nudeći glazbu za bogoslužja, a također su i održavali koncerte kojima su financirali svoja putovanja.

*****

23. rujna

Vjera bez obzira na sve

Latvija

Izjava 95-godišnje žene iznenadila je latvijskog pastora Armandsa.

Ta žena, Pauline, priopćila mu je da želi pretvoriti svoju dvokatnicu u crkvu adventista sedmog dana u glavnom gradu Latvije, Rigi. Tada mu je predala vlasničke papire za zgradu sagrađenu prije Drugog svjetskog rata.

To je bilo 1991. godine. Nova neovisna Latvija pripremala se vratiti privatizirano vlasništvo. Latvijske su vlasti nastojale vratiti imovinu koju su oduzele vlasti Sovjetskog Saveza ljudima s ispravama o vlasništvu.

Pauline je imala upravo takve papire. Držala ih je kod sebe od 1972., kad je izvorna vlasnica zgrade, Anna, poželjela da se njezina bivša kuća pretvori u adventističku crkvu.

Pastor Armands nikada prije nije pokušao vratiti imovinu, ali bio je voljan pokušati. Pomislio je: "Zašto ne?"

Saga je započela nakon što je adventistica po imenu Anna izgubila svoju imovinu kad je Latvija postala dio Sovjetskog Saveza, 1940-ih godina. Posjedovala je veliko zemljište s dvije kuće na njemu. Jedna je kuća bila dvokatnica s dva stana na svakom katu. Druga, prizemnica, imala je tri stana.

Anna je voljela Boga i Adventističku crkvu svim svojim srcem. Vjerovala je da će se sovjetski režim jednog dana urušiti i da će joj Bog vratiti imanje. Pomislila je: "Kako bih mogla vratiti imovinu koja mi je nekoć pripadala i predati je Adventističkoj crkvi?"

Razgovarala je o svojoj želji s adventističkim pastorom, ali on nije vidio način na koji bi ona mogla dati nešto što nije njezino.

“Sestro, u ovom trenutku ti ništa od toga ne pripada”, rekao je. “Kako to onda možeš darovati?”

Ali Anna je vjerovala da će se vremena promijeniti. Ako ne poživi dovoljno dugo da vrati svoju imovinu i preda je Crkvi, onda će pronaći nekoga tko bi mogao pomoći. Odlučila je napisati oporuku u kojoj će imanje ostaviti mlađoj prijateljici Pauline.

Godine 1963. Anna je potpisala oporuku ostavljajući imanje Pauline, pod uvjetom da ga ona kasnije preda Adventističkoj crkvi. Prenijela je vlasničke papire na Pauline. Oporuku su potpisali odvjetnik i dva svjedoka koji su bili članovi Crkve.

U stvarnosti je to bio izmišljeni dokument, jer nije imao nikakvu pravnu snagu. Prema sovjetskom zakonu, Anna nije posjedovala ništa. Imovina je, kao i sva bivša privatna imovina, nacionalizirana. Nije bilo ni naznaka da će se nešto promijeniti. *Perestrojka* i *glasnost* bile su daleko. Ali dvoje svjedoka, zajedno s Annom i odvjetnikom, potpisali su dokument, potvrđujući da je Anna u jednom trenutku bila vlasnica nekretnine.

Anna nije doživjela da vidi ostvarenje svojeg sna. Umrla je u svojim 80-ima, 1972. godine, gotovo dvadeset godina prije nego što je Latvija stekla neovisnost.

Ubrzo nakon što je Latvija postala neovisna, 1991. godine, Pauline je odlučila ispuniti svoje obećanje Anni. Pauline je već imala 95 godina i predala je oporuku i vlasničke papire pastoru Armandsu. Dvoje svjedoka koji su potpisali oporuku još su bili živi i molili su se da se Annin san ostvari.

Armands je pristao pomoći, a Pauline mu je potpisala punomoć. Morao je sve to riješiti i objasniti vlastima da imovina pripada Pauline.

Bio je to dosta dug postupak. Stvari su zakomplicirali i Paulinina vlastita djeca i unuci, koji nisu bili vjernici, a zahtijevali su da imovina ostane u obitelji.

Ali na kraju se Annin san ostvario. Pauline je dobila vlasništvo nad nekretninom i predala ju je Adventističkoj crkvi.

Crkva je sa zahvalnošću prihvatila velikodušan dar i počela održavati sastanke na imanju. Izgradnja nove crkvene zgrade na imanju dovršena je 2004., godine, četiri godine nakon što je Pauline umrla u 104. godini.

Armands sada ima 76 godina i umirovljen je. Živi u stanu na Anninom starom posjedu. Voli govoriti o tome kako su Anna i Pauline gledale to imanje očima vjere. “Vjera tih dviju sestara bila je nevjerovatna!” kaže on.

Anna i Pauline imale su vjeru u Boga, a darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pružit će priliku za poučavanje drugih ljudi o vjeri. Dio darova trinaeste subote pomoći će u izgradnji zgrade u glavnom gradu Latvije, Rigi, koja će služiti kao središte utjecaja s tečajevima jezika i klubom zdravlja. Hvala vam za vaše velikodušne darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Puna imena ljudi iz ove priče su Armands Berzinš, Pauline Aunina, i Anna Terauds.
- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Najpopularniji sport u Latviji je hokej na ledu, a košarka se nalazi na drugom mjestu.
- ◆ Najveća rijeka u Latviji je Daugava. Nju su koristili Vikinzi, Rusi i drugi Europljani za lakšu razmjenu dobara, ali i ratna osvajanja. Rijeka je duga 1020 kilometara, a na mjestu gdje ulazi u Latviju široka je 180 metara. Kroz Latviju

prolazi 352 kilometara i širi se sve do 750 metara na mjestu gdje se ulijeva u Baltičko more.

- ◆ Friedrich Wilhelm Ostwald je jedini Latvijac koji je osvojio Nobelovu nagradu. Taj je znanstvenik osvojio nagradu za kemiju 1909. godine, za svoj rad vezan uz katalizu, kemijsku ravnotežu i brzine kemijskih reakcija.

*****

30. rujna
Oleg i Svetlana
Latvija

Za Olega je vjenčanje značilo više od stjecanja supruge i prijatelja. To je značilo živjeti s nekim tko ima čarobne moći.

Za moći svoje supruge saznao je kad mu je ponudila olakšanje od njegovih stalnih glavobolja.

“Hoćeš li da ti stavim ruku na glavu?” upitala je Svetlana.

Ne čekajući odgovor, stavila mu je ruku na glavu. Glavobolja je odmah nestala.

“O, to mi je pomoglo!” iznenađeno je uzviknuo Oleg.

Nakon toga, kad god bi Oleg imao glavobolju, znao je kamo treba ići. Nije znao kako je Svetlana to učinila, ali nije se brinuo oko toga. Bilo je mnogo toga što nije razumio dok je živio u sovjetskoj Latviji. Ali jedino što je znao jest da sigurno nema Boga. Oleg je odrastao u ateističkoj obitelji i on, poput mnogih ljudi u ateističkoj Latviji, nije vjerovao u Boga.

Ali vjerovao je u nevidljive sile. Svetlana je uživala u čitanju časopisa o nadnaravnom, i imala je veze s nevidljivom silom. Jednom, dok je Oleg popravljao auto, Svetlana je čula glas koji joj je govorio da upotrijebi svoje mentalne moći i ugasi motor automobila. Prije nego što je uopće stigla razmišljati o tome, motor se ugasio. Također je čula glas koji joj je govorio da radi štošta drugo.

Ponekad je glas bio toliko glasan i jasan da je pitala Olega može li ga i on čuti.

Oleg nije puno razmišljao o tom glasu, sve dok glas nije rekao njegovoj ženi da ubije Olega i njihovo troje djece. Svetlana je odbila naredbu i utonula u duboku tugu. Tri dana se nije mogla nasmiješiti. Samo je željela umrijeti.

Oleg se uplašio i otišao je s njihovom djecom.

Svetlanina majka pozvala je hitnu pomoć, a Svetlana je završila u psihijatrijskoj bolnici.

Kad je Oleg vidio psihijatra, pitao ga je hoće li njegova žena ikada biti puštena iz psihijatrijske bolnice.

“Ja je ne mogu zadržati, jer ona nije luda”, rekao je psihijatar. “Ne treba joj bolnica. Njoj treba crkva.”

Oleg je bio iznenađen. Sovjetski psihijatar preporučivao je kršćanstvo?!

Oleg i njegova obitelj nisu imali veze ni s jednom crkvom. Nije bio siguran što treba učiniti.

U očaju, Svetlanina je majka upitala stariju ženu na svojem radnom mjestu: “Znate li gdje mogu pronaći Bibliju ili razgovarati s nekim o Bogu?”

Ta žena je bila adventistica.

“Naravno da znam”, rekla joj je. “Moj pastor može razgovarati s vašom kćeri i dati vam Bibliju.”

Kad je Svetlana puštena iz bolnice, ona i Oleg otišli su k pastoru i opisali svoje loše stanje.

Pastor nije ni sumnjao da se kod njih radilo o zlim silama. “Molite se i Bog vas može izbaviti”, rekao je. “Bilo bi dobro i da dođete u crkvu.”

Svetlana i djeca počeli su ići u crkvu. Za tri mjeseca ona se krstila.

Olegu je laknulo što je njegova žena pronašla mir. Ali on još nije bio uvjeren da postoji Bog i da mu je Bog potreban. Ponekad je ismijavao Svetlanu i njihovu djecu kad bi se molili, govoreći: “S kim to razgovarate?” Pitao je zašto idu u crkvu svake subote.

“Dođi i vidi”, rekla je Svetlana.

Oleg je otišao i svidjelo mu se ono što je vidio. Kad mu je pastor ponudio da zajedno proučavaju Bibliju, pristao je. Uskoro je predao svoje srce Bogu i krstio se. Kasnije je i njihovo troje djece bilo kršteno.

“Sada sam pastor crkve”, kaže Oleg. “Nikad nisam mislio da ću postati pastor.”

Oleg je danas više od pastora. Od 1998. bio je voditelj Ocjela adventističke mladeži, radeći s izviđačima i organizirajući kampiranja za djecu i mnoge druge aktivnosti. Svetlana je također radila uz njega. Oleg će pomoći u nadgledanju projekta trinaeste subote u ovom tromjesečju u glavnom gradu Latvije, Rigi, središtu utjecaja u kojem će izviđači, djeca i obitelji moći sudjelovati u tečajevima jezika, sportovima i drugim aktivnostima usmjerenima na Krista. Hvala vam za vaše velikodušne darove koji će pomoći ovom projektu i izgradnji kampa za mlade u Crnoj Gori.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Puna imena ljudi iz ove priče su Armands Berzinš, Pauline Aunina, i Anna Terauds.
- ◆ Preuzmite slike i ostale zanimljivosti na Facebooku: bit.ly/fb-mq, ili s web stranice Transeuropske divizije: bit.ly/TED-2023.

*****

Budući projekti

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja bit će upotrijebljeni u dvama projektima u Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji:

- ◆ Izgradnja Fakulteta za medicinske sestre i primalje, Asamang, Abrepo Tikese, Gana.
- ◆ Izgradnja dvojezične osnovne škola na engleskom i francuskom jeziku, Bandjoun, Kamerun.

*****